

[Hagen Hagensen.]

i lovgivningen her, og holde for, at vi kan klare det med de forhåndenværende regler, som statsskatteloven indeholder.

Når man taler om, at afskrivningsperioden for bygninger på landet, der er over 80 år gamle, skulle forlænges fra 10 til 20 år, kunne der også være grund til i denne forbindelse at spørge, om det ikke var rimeligt, at gøre afskrivningsperioden på 80 år kortere for en række ejendomme. Det er da ting, man kan se på, og det må vi søge klarlagt i det udvalg, der forventelig bliver nedsat.

Spørgsmålet om afskrivning af faste ejendomme afhænger jo udelukkende af, om man kan regne med, at ejendommen bevarer sin værdi gennem almindelig vedligeholdelse. Kan den ikke det, gives der adgang til afskrivning. Jeg vil da gerne, når spørgsmålet er bragt på bane gennem ministerens lovforslag, rejse det spørgsmål, om man ikke også skulle kigge på afskrivningen på ejendomme af anden art end dem, der hører landbruget til. Der er en lang række ejendomme, hvor der måske kunne være tale om at se på, om der var afskrivningsmuligheder og -basis. Jeg tænker ikke mindst på ejendomme, hvor der er indrettet butikker, men jeg tænker også på visse lager- og fabriksejendomme. Den sidste tids drøftelser vedrørende bl. a. en række tekstilvirksomheder, hvor praksis dog nu synes at blive noget mere rimelig, end det så ud til en overgang; kunne begrunde, at man så på disse regler. Fra det konservative folkepartis side er der ikke ønsket om ændringer af afskrivningsloven, og der er ingen sympati for de regler, som den højtærede minister foreslår med hensyn til andet afsnit i lovforslaget. For så vidt angår de foreslåede ændringer for bygningers vedkommende, vil vi kigge på landbrugsejendommene i forbindelse med drøftelse af andre bygningsafskrivninger.

En ting forekommer mig imidlertid at være forkert. Det er, hvis man vil give skærpende skattelove tilbagevirkende kraft, og det kommer man til på to måder gennem det foreliggende lovforslag. Den ene er, at man simpelt hen i lovforslaget siger, at det skal gælde for alle, der har købt efter 1. januar i år, og der er jo altså nogen, der har købt allerede i de første måneder af

året. Den anden er for så vidt værre. Saldo-metoden betyder, at man har indrettet sig på en ganske bestemt afskrivning af alle driftsmidler under ét. Det kan man ikke længere gøre, og det indebærer, at man med en ændring af afskrivningssatsen kommer ud for en skærpelse, som jeg altså ikke synes man skulle komme ud for. Der må være ro over tingene, der må ikke alt for ofte ændres på afskrivningsregler. Jeg finder, at der ikke er nogen grund til at ændre afskrivningsreglerne. I det korte tidsrum, de har virket, har de stort set vist sig at virke forholdsvis tilfredsstillende.

Hvad angår forslaget til ligningslov, vil jeg gerne sige, at jeg betragter det som det årlige oplæg fra den højtærede minister til at tage de forhold op, som man mener der nu vil være at se på. Må jeg, idet jeg forlader afskrivningslovforslaget, have lov til at trække en enkelt ting frem fra ligningslovforslaget, nemlig dets § 1, nr. 2, hvor det siges, at ved formueopgørelsen skal man ansætte anskaffelsessummen for biler, der er tale om, med fradrag af de foretagne skattefri afskrivninger. Jeg vil gerne spørge, om det er meningen, at man vil ændre den regel, man har haft om, at man over formuen kan afskrive endog privat benyttede biler med 15 pct. årlig. Det kunne se ud, som om man vil det. Det kan jeg næppe tænke mig er meningen, men jeg vil gerne have det opklaret, og det kan måske gøres under udvalgsbehandlingen.

Om lønmodtagerfradraget og dets forhøjelse vil jeg sige, at dette spørgsmål også er rejst af det konservative folkeparti. Med styrke gjorde vi det forud for valget i september i fjor, og vi har sympati for tanken om en virkelig ajourføring af lønmodtagerfradraget, der længe, måske for længe, har stået på det samme beløb. Det er også rigtigt, som det er sagt i bemærkningerne, at forhøjelsen i et vist omfang betyder forenkling i ligningen, idet et sådant standardfradrag indeholder flere af de nuværende små fradrag, man ellers skulle sidde og regne med.

Det er nævnt, at der er kommet ønske fra fiskerne om at få et generelt fradrag. Vi vil se velvilligt på dette spørgsmål, på samme måde som vi gjorde det med ændringen af befodringsfradraget i fjor, der jo